

ทำให้ตาย

พระอาจารย์สงบ มนัสสนุโต

ถาม-ตอบ ปัญหารธรรม วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : เรื่อง “การอุณยฆาต”

กราบนมัสการหลวงพ่อกับที่เคารพ

กระผมอยากถามความเห็นของหลวงพ่อ ในเรื่องเกี่ยวกับ การอุณยฆาต ที่ดูเหมือนจะเป็นกระแสในโลกตะวันตกในยุคนี้ ที่ผู้ป่วยขั้นสุดท้ายมีความเจ็บปวดทางกายและใจ คนแก่ชราที่ไม่ต้องการจะมีชีวิตต่อไป หลายประเทศอนุญาตให้แพทย์ทำการการอุณยฆาต โดยการให้กินยา หรือฉีดยาที่ทำให้ผู้ป่วยไม่เจ็บปวด และจากไปอย่างสงบ

กรณีล่าสุดมีนักวิทยาศาสตร์อายุ ๑๐๔ ปี ที่เดินทางจากออสเตรเลียเพื่อไปให้แพทย์ทำการอุณยฆาตฉีดยาให้จากไปอย่างสงบ ถึงที่สวิสเซอร์แลนด์ เป็นข่าวโด่งดัง และเชื่อว่าอาจทำให้เกิดกระแสสังคมการเลียนแบบ โดยสังคมส่วนมากเห็นว่า เป็น สิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม น่ายกย่อง โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ หรือผู้ที่นิยมการใช้เหตุผลทางโลก หรือผู้ที่ไม่เชื่อเรื่องโลกหน้า

กระผมจึงอยากถามว่า “ในทางพระพุทธศาสนามีมุมมองเรื่องนี้อย่างไร”

เพราะเราเชื่อว่าการฆ่าตัวตายเป็นบาป แต่ในกรณีนี้ดูเหมือนว่า ผู้ที่เข้ากระบวนการไม่ได้มีความเศร้าโศกเสียใจ และมีความพร้อมที่จะจากไปอย่างสงบสุขท่ามกลางลูกหลานคนที่รัก และได้ทำการเตรียมความพร้อมทุกด้านเอาไว้ ซึ่งอาจจะต่าง จากผู้ที่ฆ่าตัวตายเพราะซึมเศร้าหรือผิดหวังในชีวิต ถ้ามองแบบโลกภายนอกก็เหมือนว่าน่าจะไปสู่ภพภูมิที่ดีได้เหมือนกัน เพราะถ้าเขาได้ทำความดีสะสมเอาไว้เพียงพอ

กราบขอบพระคุณหลวงพ่อย่างสูงครับ

ตอบ : อันนี้เวลาพูดถึง พูดถึงมุมมองของโลกๆ ถ้ามุมมองของโลก ความเจริญของโลก เมื่อก่อนอายุขัยของโลกสั้นมาก เพราะโรคภัยไข้เจ็บจะรุนแรงมาก โรคติดต่อสมัยโบราณ เวลา อหิวาตกโรคระบาดเขาย้ายประเทศเลยนะ เมืองหลวงนี้ย้ายเลย ย้ายเมืองๆ กัน เพราะเรื่อง โรคภัยไข้เจ็บ เพราะไม่มียาไม่มีต่างๆ แต่เวลาในทางการแพทย์ระบบสาธารณสุขเจริญขึ้น อายุขัยของมนุษยชาติยืนยาวขึ้นๆ ความยืนยาวขึ้นนี้ก็เป็นเรื่องความเจริญของโลก เวลาโลก เจริญขึ้นแล้วเราว่าโลกเจริญ

เวลาโลกเจริญขึ้นมา เห็นใหม่ สิ่งต่างๆ เรื่องกฎหมาย เรื่องต่างๆ มันก็เป็นถึงว่าความ เจริญของแต่ละประเทศ แล้วเวลาแต่ละประเทศเวลาออกกฎหมาย ออกกฎหมายมาก็ว่า ประเทศที่เจริญแล้วๆ ความเจริญแล้วเจริญทางวัตถุไง **หลวงตาท่านพูดประจำ “เวลาว่าโลก เจริญๆ มันเจริญทางวัตถุแต่หัวใจเป็นไฟ เป็นไฟทั้งนั้น มันจะเอาเจริญมาจากไหน ความเจริญนั้น เจริญแบบวัตถุ เจริญแบบนักวิทยาศาสตร์ แต่หัวใจของคนมันแผดเผา หัวใจคนมันทุกข์ร้อน”**

แต่เวลาการออกกฎหมาย เห็นใหม่ เวลาออกกฎหมายบางประเทศไม่อนุญาต ไม่ อนุญาตให้ทำการุณยฆาต แต่บางประเทศก็อนุญาต แต่กว่าบางประเทศที่อนุญาต กว่า กฎหมายจะออกได้ต้องมีการโต้แย้ง ต้องมีการทำประชาพิจารณ์ ต้องมีการโต้แย้งกันมา มหาศาลเลย แต่! แต่มันก็เป็นเรื่องสังคม เรื่อง สังคมโลกใจ สังคมโลก เพราะสังคมโลกบอกว่า การรักษาผู้ป่วย ผู้ที่ชราภาพมันสิ้นเปลืองงบประมาณอย่างมาก เวลาเขาพูดทางเศรษฐกิจ เป็น การสิ้นเปลืองงบประมาณอย่างมาก เห็นใหม่ ตอนนี้เรื่องงบประมาณ เรื่องสาธารณสุข ทุก ประเทศต้องทุ่มเททั้งนั้นเพื่ออะไร

ยิ่งคน เห็นใหม่ คนแบบว่าสังคมคนผู้สูงอายุๆ เขาต้อง เตรียมงบประมาณไว้มหาศาล เลย เพื่อมารับรองมาดูแลคนป่วย อันนี้พูดดูแลคนป่วย ถ้าระบบทางเศรษฐกิจ เห็นใหม่ ถ้าผู้ใด สิ้นชีวิตไป ใช้งบประมาณมันก็ไม่จำเป็นต้องใช้ไง งบประมาณ มันก็แบบว่าพอใช้ ไม่งั้นยก งบประมาณ ไปคิดแบบนั้น ก็เลย เป็นการออกกฎหมายให้มีการุณยฆาต การการุณยฆาตนี่นะ สิ่งที ความเป็นไปๆ พูดถึงถ้าทางโลกมันเป็นเรื่องระบบเศรษฐกิจ เรื่องความมั่งมั่งมั่ง เรื่องของ คนรุ่นใหม่ คนรุ่นใหม่เขาเห็นแล้วเขาพอใจ

แต่ถ้าเป็นสัจจะเป็นความจริง ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สิ่งมีชีวิตของสัตว์โลก คือ ๕ คือ ๕ ไม่ให้เบียดเบียนกัน ไม่ทำร้ายกัน ให้ช่วยเหลือเจือจานกัน ทุกชีวิตรักชีวิตของตนเอง ทุกชีวิตปรารถนาความสุขเกลียดความทุกข์ นี่เวลาปรารถนาความสุขเกลียดความทุกข์ แล้วเวลามันเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมาคิดว่าสิ่งนี้นั้นจนตรอก เวลาจนตรอกแล้วก็ทำการุณยฆาต การทำการุณยฆาต สิ่งทำการุณยฆาต ทำให้ตาย มีการกระทำ ๆ มีกรรมทั้งนั้น กรรมคือการกระทำ ถ้ากรรมมีการกระทำขึ้นมาแล้ว ถ้ามีการ กระทำถ้ามันทำให้เขาตาย ๆ มันจะเป็นบุญตรงไหน ไซ้ เวลาเขาเจ็บไข้ได้ป่วย เห็นเขาเจ็บไข้ได้ป่วยแล้วมันทรมานก็ทำให้เขาสิ้นชีวิตไปซะ อันนี้เป็นบาปแน่นอน

แต่ถ้ามันอีกกรณีหนึ่ง กรณีคนที่ตายแล้ว คนที่ตายแล้ว สมองตาย ทุกอย่างตาย ตายแล้ว เวลาคนเจ้าหญิงนิทรา เจ้าชายนิทรา คนที่ในทางการแพทย์บอกตายหรือยัง ยัง คนที่ตายแล้ว ๆ คือว่ามันเสื่อมสภาพหมด มันเสื่อมสภาพหมดไปแล้ว กรณีนี้เวลาเราไปถึงกรณีหลวงปู่หล้า หลวงปู่หล้าจ้อก้อ หมอเขารักษาไว้ ลูกศิษย์เป็นหมอเยอะเยอะ หมอเขารักษาไว้ด้วยเทคโนโลยี แล้วหลวงตาท่านบอก ท่านไป ท่านเป็นคนไป ชักออกเอง ท่านสั่งให้หมอชักออก จากแบบว่า สายยางชักออกเลย พอชักออกสิ่งที่ตามออกมาคือมันพุ่งออกมาเลย เชี่ยวคล้าหมดเลย คือมันตายแล้ว

เวลาตายแล้ว คนที่ตายแล้วแต่เทคโนโลยีที่มันประคองไว้ไง อย่างเช่น เรามีชีวิตอยู่ไซ้ใหม่ เวลาเขาเทคโนโลยีประคองมา ประคองมา การที่ประคองมามันเหมือนชีวิตไซ้ใหม่ ถ้าไม่มีชีวิตเลยเราจะไปเอาธาตุ ๔ มาปั้นให้เป็นสิ่งมีชีวิตเป็นไปไม่ได้ แต่คนที่มีชีวิตแล้วเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมาแต่มีการรักษา พอมีการรักษาขึ้นมา รักษาถึงที่สุดแล้ว มันแบบว่าชีวิตมันอยู่ได้ด้วยเทคโนโลยี ชีวิตโดยส่วนตัวอยู่ไม่ได้ มันอยู่ไม่ได้แล้ว แต่ดูแลไว้ แล้วเวลาหลวงตาท่านเทศนาว่าการแล้วท่านไปพิจารณาของท่าน เห็นไหม ท่านให้เขาออกซะ พอเขาออกก็สิ้นชีวิต อย่างนี้ไม่ใช่ การุณยฆาต มันแบบว่ามันตายแล้ว มันแบบว่ามันอยู่ด้วยไม่ได้ แต่มันอยู่ได้ด้วยเทคโนโลยี ไอ้กรณีหนึ่งนะ

แต่กรณีอย่างนี้ การุณยฆาต คนแบบยังเดินได้ คนยังสมบูรณ์อยู่แล้วทำให้มันตาย การทำให้ตาย ๆ การุณยฆาตมันเมตตาดตรงไหน เราจะบอกว่าเวลากรณีนี้กรณีหนึ่งนะ แล้วอีกกรณี

เราสมบุรณ์ เราแข็งแรง เราไปปิกนิก เราไปทัศนอาจร แล้ว เราไปประสบอุบัติเหตุ คนแข็งแรงคน
ประสบอุบัติเหตุตายทันทีเลย แล้วตาม ๔ แยก ๓ แยกนี้เวลาวันพระ วันโกน มันยังมี เสียชนะ
แต่เดิมนะ ทัวรทั่วไบนะทัวรจึงฉับ โอ้ย! มันมีความ สนุกครึกครื้น มีความสุขตลอด รถมันไปชน
รถมันคว่ำตาย ตายเป็นปัจจุบัน วันพระวันโกนตาม ๔ แยก ตามทางโค้งนะ จึงฉับๆ เขายังได้
ยืนกันอยู่เลยนะ

เราจะบอกว่าตามอายุชัย คนเรานะเกิดมาตามเวร ตามกรรมจำแนกให้สัตว์เกิดต่างๆ
กัน เวลาหมดอายุชัยแล้วมันก็ส่วยภพส่วยชาติต่อไป แต่คนเรากล้ามันไปตัดทอนนั้นนะ
สัมภเวสี สัมภเวสีแสวงหาที่เกิด สัมภเวสียังไม่หมดอายุชัยแต่ละภพแต่ละชาติ ไปตัดทอนมัน
นะ มันต้องไปเป็นสัมภเวสี เป็นสัมภเวสีมีความทุกข์ความยาก มันอีกมหาศาลเลย

แต่เวลาคนเรากล้าหมดอายุชัยแต่ละภพแต่ละชาติไป เห็นไหม ดูลิ คนเราเกิดเป็นมนุษย์
เราหมดอายุชัยความเป็นมนุษย์แล้วตายไปแล้วนะ ตายไปแล้วไปเกิดเป็นมนุษย์ซ้ำ เกิดเป็น
มนุษย์ใหม่ เกิดเป็นมนุษย์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าๆ การเกิดเป็นมนุษย์ การเกิดเป็นเทวดา อินทร์ พรหม
ระหว่างช่องว่างเนี่ยจิตนี้ไม่ เคยว่าง จิตนี้ไม่เคยตายๆ แต่จิตนี้ไม่เคยตาย ตายในภพชาติใด ถ้า
มันไม่หมดอายุชัย เวลาทำไปแล้วนี้สัมภเวสีไ้ เพราะมันไม่ใช่เกิดตายตามธรรมชาติไ้

การเกิดตายเป็นธรรมชาติมันยังมีกรรมดัดรอนอีกนะ อย่างเช่น ประสบอุบัติเหตุต่างๆ
พวกนี้ในเมื่อมันมีช่องว่าง ช่องว่างของอายุชัย พวกนี้พวกสัมภเวสียังต้องไปแสวงหาที่เกิด แต่
เวลาหมดอายุชัย หมดอายุชัยตามภพชาตินี้มันจะไปส่วย ภพชาตินั้น ภพชาตินั้น ไปตามแต่
อำนาจของกรรม กรรมดี กรรมชั่วไ้ นี่พูดถึงผลของวิภูฏะนะ แต่วิทยาศาสตร์พิสูจน์ไ้ไม่ได้และ
มองเห็นไ้ไม่ได้ แล้วหลวงพ่อพิสูจน์อย่างไร เออ! หลวงพ่อจะพิสูจน์อย่างไร

เวลาพิสูจน์ขึ้นมา มันพิสูจน์เพราะมันมีครูบาอาจารย์เรา ท่านทำได้ พอท่านทำได้ขึ้นมา
เห็นไหม มันเลยเป็นประเพณีวัฒนธรรม เห็นไหม เวลาเราเอาอาหารไปตาม ๔ แยก ๓ แยก
สัมภเวสีคือพวกจิตวิญญาณ เห็นไหม ครูบาอาจารย์ท่านให้ท่านให้เขาไ้ที่พึ่งที่อาศัย นี่พูด
ถึง ผลของวิภูฏะนะ แต่เป็น ทางวิทยาศาสตร์ให้อีกเรื่องหนึ่ง

นี่พูดถึงว่าผลของวิภูฏะก่อน **ผลของวิภูฏะคือจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวิภูฏะ**
กามภพ รูปภพ อรูปภพ แล้วพูดเป็นธรรมะนะ มันก็จะเป็นวิภูฏะคือการออกจากภพ

การออกจากภพด้วยการภาวนา บุคคล ๔ คู่ โสดาปัตติมรรค โสดาปัตติผล สกิทาคามิมรรค สกิทาคามิผล อนาคามิมรรค อนาคามิผล อรหัตตมรรค อรหัตตผล มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑ นั้น เป็นธรรมะที่สูงส่งกว่านี้ ไฉนไม่ใช้ ไฉนพูดถึงเรื่องโลกๆ เลย เรื่องแบบว่าการอุณยฆาต เรื่องการเกิด การตายเลย แต่การ เกิดการตายในทางโลกใจ

ฉะนั้น เขาบอกว่า “สิ่งที่ว่าเขาทำการอุณยฆาต” มันเห็นความเห็นของเขา นี่เขาบอกว่า “มันจะเกิดกระแสเลียนแบบ” ถ้ากระแสเลียนแบบนี้มันเป็นทางโลก ทางโลกเพราะเขาคิดแบบวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เห็นไหม เราพูดประจำว่า วิทยาศาสตร์แก้กิเลสไม่ได้ วิทยาศาสตร์เป็นสูตร เป็นทฤษฎี เป็นข้อเท็จจริงนะ แต่ข้อเท็จจริงตามทฤษฎีตามวิทยาศาสตร์นั้น

แต่กรรมนะ เหมือนคน เห็นไหม เวลาคนเราถ้ามีศีล ๕ ถ้าชื้อสตัย คนเราถ้าชื้อสตัยมีศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ สังคมจะมีความสุขมาก ไฉนว่าถือศีลๆ ชาวพุทธถือศีลทั้งนั้น แล้วทางตะวันตกเขาแปลกใจนะ เขามาเที่ยวเมืองไทย เขาบอกตอนเข้ามาไปใส่บาตร ตกเย็นมันดีไก่ กลางคืนมันกินเหล้า มันพิจารณาไปเลย “ศีล ๕ เหยอ มีเมตตาเหยอ” นี่พูดถึงถ้าวัฒนธรรมก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งนะ นี่พูดทางวิทยาศาสตร์

ทีนี้คำว่า “ยกย่อง” โลกจะเป็นการเลียนแบบ จะมี การยกย่อง ถ้าเป็นการยกย่องขึ้นมาแล้วนะ คำว่า “ยกย่อง” ยกย่องตรงไหน ยกย่องเพราะคน เห็นไหม คนเรามนุษย์ต่างจากสัตว์ เพราะมีศีลมีธรรม ถ้าไม่มีศีลมีธรรมก็คิดอย่างนี้คิดแบบวิทยาศาสตร์ แล้วเวลาตายไปแล้ว ตายไปแล้ว มันจะน่าเสียใจ คำว่า “น่าเสียใจ” มันมี มันมีอยู่ที่ว่ามันเป็นลูก เขามีปัญหากับพ่อแม่เขามาก สุดท้ายเขาก็ทำร้ายตัวเขาเอง เขาตายไป พอตายไปมาเข้าฝันพ่อ “ทุกข์มาก ทุกข์มาก” เพราะอะไร เพราะ มันยังไม่หมดอายุขัยไง ทุกข์มาก คิดว่าฆ่าตัวตายไปแล้วมันจะหมดภาระ เราอยู่ในบ้านมีความขัดแย้งมาก พอมีความขัดแย้งมากก็ตัดช่องน้อยแต่พอตัว ไปแล้วเรื่องจะได้จบ

มันไม่จบ มันไม่จบเพราะสัมภเวสีไง ไปแล้วขาดแคลน ไปทุกเรื่องเลย หิวกระหาย หิวหอยทุกอย่างเลย กลับมาเข้าฝัน เข้าฝัน ตอนที่ว่าตอนอยู่ด้วยกันขัดแย้งกันมาก แต่พอเวลาตายไปแล้ว เพราะคิดว่าจะตัดช่องน้อยแต่พอตัว ตายไปแล้วเรื่องจะได้จบ พอเขาตายไปแล้วนะ มันไปทุกข์ยากยิ่งกว่าเก่ามาก เลยกลับมาเข้าฝัน กลับมาเข้าฝันผู้ที่มีความขัดแย้งกันนั้นนะ ว่า

“ขอให้ทำบุญให้หน่อย” ตอนอยู่ในโลกนี้ขัดแย้งกันมากนะ คิดว่าตัดช่องน้อยแต่พอตัวจะได้เลิกกัน จะได้จบกันเสียที เพราะมันทำลายตัวเองไป มันไปแล้วมันจนตรอกยิ่งกว่าเดิม

พอจนตรอกยิ่งกว่าเดิม ใจที่ว่าขัดแย้งๆ ต้องกลับมาขอร้องเขานะทำบุญกุศลให้บ้าง ทำบุญกุศลแล้วอุทิศส่วนกุศล เพื่อเขาจะได้ผ่อนคลาย เพราะคนเรานะหิวกระหายแล้วมีอยู่ มีกินมันก็พอทนนะ ใจหิวกระหายแล้วไม่มี แล้วภาษาเรานะ มันเป็นจิตวิญญาณ หิวกระหายนะ ไม่มี แล้วไม่ตายด้วย ใจของเราหิวกระหายถึงที่สุดแล้วตายนะ จบนะ แต่เขาหิวกระหายขนาดไหนก็ไม่ตาย เพราะมันไม่มีร่างกาย แต่มันหิวกระหายเพราะเวรกรรมไง มาเข้าฝันนะ

นี่พูดถึง คิดว่าตัดช่องน้อยแต่พอตัวแล้วมันจะจบ เรื่องมันจะจบ เพราะคิดวิทยาศาสตร์ ใจ เข้า! เขาตายไปแล้วก็จบใจ นี่ยกย่องสรรเสริญใจ เขาจะได้เอาอย่างไร แล้วมาคิดแบบ ทางโลกใจ เขาคิดๆ เห็นๆ กันอย่างนี้ไง มันสิ้นเปลือง งบประมาณ การดูแลรักษาผู้สูงอายุใช้ งบประมาณมาก คิดไปนู่น คิดแต่เรื่องอย่างนี้ แต่ไม่ได้คิดถึงศีลธรรม ไม่ได้คิดถึงข้อเท็จจริง แต่ข้อเท็จจริงแล้ว ใครไปพิสูจน์ได้ละ

พิสูจน์ได้นะ เราดูแลกันด้วยน้ำใจ ดูแลกันด้วยความดี อันนี้มันจะทำให้เบาบางลง คนที่โกรธ คนที่เจ็บป่วยขึ้นมาได้รับ การดูแลด้วยคำพูด ได้รับการดูแลด้วยน้ำใจ เขาก็เบาบางลงแล้ว ความเบาบางลงแล้วมันก็ไปบรรเทาใจความเจ็บไข้ได้ป่วยให้บรรเทาลง มันรอได้ ทุกอย่างก็รอได้ ถ้าหัวใจมันร่มเย็นแล้วมันรอได้ ถ้าหัวใจมันเร่าร้อนมีแต่ความทุกข์ความยาก มันบีบคั้นนะ วินาทีหนึ่งก็รอไม่ได้ วินาทีหนึ่งก็ทะเลาะกันอยู่แล้วละ ฟ้องนะ ฟ้อง ฟ้องเลย มีปัญหาไปหมดละ นี่ถ้าพูดถึงปัญหานะ ถ้าขาด ศีลธรรม

ฉะนั้น “กระผมถึงอยากถามว่า ในทางพระพุทธศาสนามีมุมมองเรื่องนี้อย่างไร เพราะเชื่อว่าการฆ่าตัวตายนี้เป็นบาป แต่ในกรณีนี้ดูเหมือนว่าผู้ที่เข้าชบวนการณ์ ไม่ได้มีความเศร้าโศก เสียใจ และมีความพร้อมที่จะจากไปอย่างสงบสุข ท่ามกลาง ลูกหลานคนที่รัก และได้รับการเตรียมความพร้อมทุกด้านเอาไว้ ซึ่งอาจจะต่างจากผู้ฆ่าตัวตายเพราะซึมเศร้าและผิดหวังในชีวิต”

ใจกรณีนี้เป็นมัจฉาปฏิสนธิ ปฏิสนธิความเห็นที่ผิด ถ้าปฏิสนธิความเห็นที่ผิด เห็นไหม ถ้าเป็นสัมมาปฏิสนธิ ๑๐๐ ปีของเรา เท่ากับ ๑ วันของเทวดาชั้นจาตุมฯ ๑๐๐ ปีของเราเท่ากับ ๑ วัน เท่า

เขา ๑ วัน แล้วเวลาในพระไตรปิฎกนะ พวกเทวดา เขามาเก็บดอกไม้กันไง แล้วพวกเทวดาเขาก็พลัดจากเทวดาด้วยกันมา ก็มาเกิดเป็นมนุษย์ อยู่จนหมดอายุขัยชีวิตหนึ่ง

แล้วเขาทำดีของเขา เขาได้ไปเกิดเป็นเทวดาใหม่ เขาก็ ไปร่วมขบวนการเก็บดอกไม้ เพราะภายใน ๑ วัน เขาไปเก็บดอกไม้กันวันหนึ่ง เห็นไหม วันหนึ่งเขายังไม่กลับเลย เรา ๑๐๐ ปี พอเทวดาไปเกิดใหม่ ถาม “ไปไหนมาเนี่ย” “โอ้! ก็ไปเกิด ในมนุษย์มาชาติหนึ่ง” ไปเกิดในมนุษย์มาชาติหนึ่งนะ โอ้พวกนั้นยังเก็บดอกไม้ไม่เสร็จ พออย่างนั้นไปเกิดใหม่ปั๊บ เขาก็กลับไปวิมานด้วยกัน เวลาที่ พุดถึงนี้อยู่ในพระไตรปิฎกนะ ใครจะเชื่อ ไม่เชื่อนั่นเป็นสิทธิ์ เป็นสิทธิ์ของทุกๆ คน

ฉะนั้น “กรณีอย่างนี้ ในพระพุทธศาสนาเรื่องนี้ อย่างไร” ถ้ามองเรื่องนี้ การทำให้ตาย การทำให้ตาย บาปกรรม ทั้งนั้น เพราะในพระพุทธศาสนาสอนเรื่องกรรมดี กรรมชั่ว พระพุทธศาสนาสอนทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว สอนถึงเรื่องการทำ คุณงามความดี ถ้าคุณงามความดีนะ อย่างเช่น ทำลายล้างชีวิตกันมันจะเป็นความดีอย่างไร

“เฮ้อ! ก็ทำร้ายชีวิตเขาด้วยความเมตตา ก็เขาทุกข์เขายากของเขา” เพราะความเมตตา ทำร้ายชีวิตเขาด้วยความเมตตา แล้วถ้ามีจิตวิญญูความเห็นผิดของเขา เขาบอกว่า “แล้วคนที่ตาย เขาตายไปด้วยความสงบสุข เขาตายไป” ตายไปด้วยความสงบสุข หมดอายุขัยหรือยัง สงบสุขหรือ ลองตายไปแล้วไปเจออะไร ถ้าตายก็เจออย่างที่ว่าในครอบครัวมีปัญหา กันมาก แล้วจะตัดช่องน้อยแต่พอตัว พอจะเรื่องระงับไปแล้ว เพราะเราไปชะ เรื่องจะได้จบ พอไปแล้วมันไม่จบนะสิ

นี่ก็เหมือนกัน เวลาบอก “เขาพร้อมที่จะไปๆ เพราะอยู่ นี่มันยุ่งยากนัก อยู่ที่นี่มันลำบากนัก อยู่ที่นี่อยากตาย เขาเป็น นักวิทยาศาสตร์ด้วย” เราจะบอกว่าเป็นมีจิตวิญญู มองกัน หน้าเดียว ทางโลกเขาเรียกว่ามองมุมเดียวไง มอง มุมมองของ เขาไง มุมมองของเขาว่าเขาเป็น นักวิทยาศาสตร์ อายุ ๑๐๔ ปี เขาเป็นคนที่แข็งแรง ถ้าร่างกายไม่พร้อมที่จะอยู่แล้ว ไม่ควรอยู่ เป็นภาระใคร ไม่เป็นภาระใคร เวลาโลกเขาเรียกร้องกันที่เขาให้แก้กฎหมายไง เงินสวัสดิการนี้ไง เวลาเกษียณแล้วจะต้องมีบำนาญไง จะต้องมีการดูแลให้อยู่ได้ไง นี่ก็เหมือนกัน เอ็งเกษียณมาขนาดนี้ทำไมอยู่ไม่ได้ละ แต่นี่คิดอย่างนี้ เขามีความคิดอย่างนี้ เขามีมุมมองอย่างนี้ เขาคิด

ว่าถ้าสิ้นไปแล้วจะได้จบเรื่อง อยากรู้ว่าจบจริงหรือ ชีวิตนี้ฆ่าได้ แต่ฆ่าจิตวิญญาณไม่ได้ ไปภพชาติ ใหม่แน่นอน ฉะนั้น ถ้าเรามองขนาดนี้เราก็มองแค่นี้ไง

แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่ เห็นไหม เวลาชำระล้างกิเลส เห็นไหม พ้นไปจาก ๓ โลกธาตุ กามภพ รูปภพ เราทำสิ่งใดมันอยู่ในกรรมเวรใดก็ต้องไปตกในภพชาตินั้น เป็นอย่างนั้นแน่นอน แล้วถ้าเป็นอย่างนั้นไปแล้ว เราเกิด เป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พุทธศาสนาสอน สอนให้เราไม่ตกไปในที่ต่ำ ไม่ตกไปในที่ชั่ว แล้วถ้าเขามีทิวฐิฐิมีความเห็นอย่างนี้ ถ้ามีทิวฐิฐิมีความเห็นอย่างนี้ นี่พูดถึง “เขาบอกว่าเขามี ความพร้อมนะ ลูกหลานก็ส่งเสริมนะ เขาเตรียมตัวเอาไว้ทุก ด้านนะ แล้วเขามีความพร้อม เขาไปด้วยมีความสุขความสงบ ของเขา” นี่มีจิตทิวฐิฐิความเห็นผิดใจ ความเห็นผิด กรรมที่มันเห็นผิดแล้วมันจะไปถูกได้อย่างไร เวลาถ้ามันตายไปแล้ว แล้วใครยืนยัน

ในพระไตรปิฎกอีกเล่ม สมัยพุทธกาล มีกษัตริย์องค์หนึ่งไม่เชื่อเรื่องนรก สวรรค์ ไม่เชื่อ ฉะนั้น เขาก็เอนักโทษประหารครอบไว้อย่างดีเลยนะ ครอบแก้วเลยแล้วฆ่า ดุสิวิญญานมันออกตรงไหน แล้วก่อนจะฆ่าสั่งไว้ว่า “เอ็งไปแล้วนะ เอ็งไปสวรรค์มาบอกกูด้วย เอ็งไปนรกก็บอกกูด้วย” ฆ่าแล้วฆ่าแล้ว ไม่มีใครมาบอกสักคน กษัตริย์ไม่เชื่อ นรก สวรรค์ ไม่มี

สุดท้ายแล้วมันมีพระองค์หนึ่งเป็นอาจารย์ของเขา เป็นพระที่หูตาสว่างมาอธิบายอธิบายเลยว่า คนไปสวรรค์แล้ว พอ ขึ้นไปสวรรค์ไปแล้ว เขาไปอยู่ในที่หอมหวาน ที่ดีงามทั้งหมด แล้วจะกลับมาบอก มันมานะมันมาตกในหลุมขี้จะมาใหม่ ไม่มา ไอ้คนที่ตกไปนรกแล้ว ตกนรกมันมาไม่ได้ อธิบายจนกษัตริย์นั้น ยอมรับนะ พอกษัตริย์นั้นยอมรับ บอกว่า ให้กษัตริย์นั้นให้ประกาศ เพราะต้องการให้ประชาชนเข้าใจเรื่องกรรมดี กรรมชั่ว เรื่องทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เขาบอกประกาศไม่ได้หรอก เพราะอะไร เพราะถือทิวฐิฐิอย่างนี้มานานแล้ว ไม่ยอมรับ

นี่ในพระไตรปิฎกก็มี ไอ้เรื่องไม่เชื่อเรื่องนรก สวรรค์ มันมีมาสมัยพุทธกาลแล้ว แล้วทิวฐิฐิมานะอย่างนี้มันมีมาหลายกาล แล้วพอมาเจอนักวิทยาศาสตร์ อายุ ๑๐๔ ปีคนหนึ่งที่เขาไม่เชื่อเรื่องอย่างนี้ แล้วเขาจะฆ่าตายแล้วเขาจะมีความสุขของเขา ถ้าเป็นมีจิตทิวฐิฐิความเห็นผิดก็เรื่องของเขา เราไม่ต้องไปแบกโลกนี้

แต่! แต่ถ้ามีคนที่ดีเห็นดีเห็นงามทางแบบว่าคนรุ่นใหม่เขาจะมีความเห็นเหมือนเขา มันจะเป็นภาระ อันนี้มันต้องอยู่ที่ วาสนานะ วาสนานี้ถ้าคนดี คนที่มีอำนาจวาสนาด้วยเหตุด้วยผล เราคุยกันด้วยเหตุด้วยผลนะ ธรรมะนี้เราคุยกันด้วยเหตุด้วยผล ไม่ใช่การบังคับ ลัทธิศาสนาอื่นเขามีตำราวิทยาศาสตร์คอยบังคับ พุทธศาสนานี้ลัทธิเสรีภาพ จะเชื่อก็ได้ ไม่เชื่อก็ได้ ตามสบายเลย

แต่เวลาเชื่อแล้วมันก็มีนะ มันมีผู้ที่เข้มแข็งเข้มขัน อย่างหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น อย่างครูบาอาจารย์ของเรา เห็นไหม ถ้าเชื่อแล้วอยากประพฤติปฏิบัติอยากจะทำให้ได้ ใ้เชื่อครึ่งๆ กลางๆ ก็เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง มีหรือไม่มี ใ้เชื่อตามกระแส เฮ้ย! เขาดี เขาว่าดีไว้ยี้ ดี พอดีสักพักหนึ่ง เออ! ไม่จริง ถอยอีกแล้ว ใ้พวกตามกระแสเดียวเข้าๆ ออกๆ ใ้พวกนี้มันมีของมันมาตลอดอยู่แล้ว ถ้ามีตลอดอยู่แล้วนี่เป็นเรื่องของจิตนิสัยของจิตวิญญาณ ของสัตว์โลก

ฉะนั้น สิ่งที่ว่า ถ้าการุณยฆาต ในมุมมองของพระพุทธ-ศาสนา ทำให้ตาย บาปแน่นอน ทำให้ตาย ไม่ใช่ตายเอง ตามธรรมชาติ ทำให้ตาย บาปเด็ดขาด ฆ่าตัวตายเด็ดขาด การุณยฆาต การุณยฆาตที่ไหน มันมีสิทธิที่ไหนที่ให้ทำ ที่นี้อย่างที่มีกฎหมายกฎหมายในประเทศที่เขาอนุญาต ใ้ นั่นก็ด้วยการลงประชามติ มันด้วยกติกาสังคม มันไปลบล้างกรรมดี กรรมชั่วไม่ได้ กติกาของสังคม กติกาของผู้ที่ลงความเห็นกันไว้จะไปลบล้างความดีความชั่วของคนไม่ได้

แต่กติกาสังคมบางประเทศที่เขายังไม่ยอมให้มีการ กระทำนั้น คือว่าสังคมของเขา เขายังมีสิ่งที่เขาไม่เห็นด้วย เขา ไม่ออกกฎหมายอย่างนั้น เราจะไปมุมมองอย่างนั้น บางอย่างนะ บางอย่างกติกาสังคมที่มันเป็นธรรมเราก็เห็นด้วยนะ แต่กฎหมาย อย่างนี้ กฎหมายกรณี กรณีทำกิฟท์ กรณีทางพันธุกรรมเขา ไม่ให้ทำ ไม่ให้ทำเพราะอะไร เพราะมันทำต่อเนื่องไปแล้วมันจะทำให้มนุษยโลกมีปัญหาเรื่องโลกเลย วิทยาศาสตร์มันไปนุ่นเลย

นี่ก็เหมือนกัน ลองให้ทำ ให้ทำไป ฆ่า ฆ่า การุณยฆาต ถ้ากูไม่พอใจมึงก็การุณยฆาต กูไม่พอใจ กูจับคนนั้นมาเลย การุณยฆาต โห้! อันนี้พูดถึงนะ **กฎกติกาสังคมไม่สามารถลบล้างบุญและบาปได้ ไม่สามารถลบล้างความดีความชั่วของคนได้** แต่คนที่เห็นด้วย คนที่กระทำด้วย นี่ไง สังคมโลกมันเรื่องโลกๆ ใจ ฉะนั้น เขาบอกว่า “เขาฆ่าตัวของเขาเอง ซึ่งต่างจาก

การ ผู้ที่ฆ่าตัวตาย และซื้อเครื่องที่ผิดหวังในชีวิตฆ่าตัวตาย” การฆ่า ตัวตายก็อย่างหนึ่ง การที่เขาสั่งให้คนอื่นฆ่าทำให้ตาย มีการ ทำให้ตาย เขาพร้อมของเขา เขาพร้อมก็เป็นมิจฉาปฏิญญา

ในสมัยพุทธกาลอีกละ เวลาพระ เห็นไหม เวลาองค์-สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสั่งพระอนนทที่ไว้ เราจะหลีกเร้น พอหลีกเร้นขึ้นไปแล้ว ๗ วันออกมา โอ้โฮย! พระมันร่อยหรอ ถามพระอนนท “ทำไมพระเป็นอย่างนั้น” “โอ้! เวลาองค์- สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหลีกเร้นพระที่ภาวนาเข้าไปแล้วเห็นเป็นนรก เห็นตัวเองแล้วขะแยง เอาบริวาร ๘ ไปจ้างให้กลับกเชือดคอตาย พระนี่ไปจ้างเขาเชือดคอตาย เชือดคอตาย”

พอองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าออกจากวิเวกมา เห็นไหม บอกว่า “นั่นนะ พวกโมฆบุรุษทำผิด ห้ามทั้งนั้น” การุณยฆาตใหม่ จ้างเขาก็ก็น่าเหมือนการุณยฆาต ในสมัยพุทธกาลก็มี นั่นนะสมัยพระพุทธเจ้าทำอย่างนั้น พระพุทธเจ้าทำอย่างนั้น เพราะอะไร เพราะว่ามันเป็นกรรมของสัตว์ใจ พระพุทธเจ้าบอกว่า “เขามีเวรกรรมของเขา เขามีทิวทัศน์ความเห็นอย่างนั้น แล้วเวลามาทำแล้ว เวลาปฏิบัติแล้วมันมีมุมมองให้เห็นร่างกายตัวเองเป็นซากศพ เกิดซากศพแล้วเกิดความขะแยงรับความเป็นอยู่ของตนเองไม่ได้”

ทีนี้พระพุทธเจ้าเข้าหลีกเร้นใจ ถ้ามีพระพุทธเจ้าอยู่ เขาก็เข้าไปหาพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าก็จะแก้ไข แต่พระพุทธเจ้าเห็นว่ามันคงเป็นกรรมหนักใจ แก้ไขอะไรไม่ได้ ท่านถึงหลีกเร้น แล้วพอเสร็จแล้วไปเอาบริวาร ๘ พระไม่มี ไม่มีสมบัติ ก็มี บริวาร ๘ มีบาตร มีจีวร ก็เอาเงินเป็นค่าจ้าง ให้ช่างตัดผมเอามีดโกนเชือดคอตาย โอ! พระตายเยอะเยอะเลย การุณยฆาตองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามา “โมฆบุรุษ! ปรับโทษด้วย แล้วห้ามไว้เลย ห้ามหมด”

นี่พระพุทธศาสนา ใ้เวลานี้เวลาถึงคราวถึงกาลของผู้ที่สร้างเวรสร้างกรรมมา มันจะเกิด เกิดความเห็นส่วนตัวอย่างนั้น นี่พูดถึงนี้ความเห็นของเขา ฉะนั้น ทำให้ตายเป็นบาปกรรมแน่นอน การุณยฆาตมาจากไหน การุณยฆาตอันนั้นมันเป็นมติของสังคม กฎหมายนั้นไม่มีผล ไม่มีสิ่งที่จะมาลบล้างความผิดความชั่ว ถูกหรือผิด บาปบุญได้เด็ดขาด บาปคือบาป และบุญการกระทำของคนเท่านั้น มันเป็นเฉพาะผู้กระทำนั้น ใ้กฎหมายส่วนกฎหมาย ไม่เกี่ยวกัน

“ถ้ามองแบบ แบบภายนอกก็เหมือนว่าน่าจะสู่ภพภูมิที่สุคติได้เหมือนกัน ถ้าเขาได้ทำ ความดีสะสมมาไว้เพียงพอ” ไข้ความดีที่เขาทำมาส่วนความดีของเขา ไข้สิ่งที่ว่าเขาสะสมชีวิต ของเขา เขาจ้างเขานะ การุณยฆาตนี้ต้องไปโรงพยาบาล ต้องเสียเงิน จ้างเขาให้ฆ่าตัวเอง ด้วย ความพร้อม ด้วยความไม่ยากอยู่ แล้วถูกต้องตามกฎหมายไง เพราะประเทศเขาอนุญาตไง แล้วหมอก็ได้ตั้งค้เง ฆมอ์ก็ได้ตั้งค้ด้วย พอได้ตั้งค้ได้เงินได้สินจ้างรางวัล ในการฆ่ามนุษย์ด้วย สารเคมี ด้วยการทำลาย นี่ทำคนให้ตาย เพราะกฎหมายอนุญาตหมดแล้ว ก็สบายใจ ได้ตั้งค้เง ฆมอ์ทุกอย่างพร้อมใจ แล้วบาปหรือบุญทุกคนต้องรับไปตามที่การกระทำนั้น นี่พระพุทธานามอง แบบนี้

เขาถามว่า “มุ่ฆมอง เขาน่าจะไปสู่สุคติสู่ภพภูมิได้” สู่ สุคติอย่างใด ตายไปแล้ว คนนะ ถ้าทำคุณงามความดีมหาศาล ตายแล้วนะ ขึ้นไปบนเทวดานะ จะมีรถม้ามารับไปเลย เวลาคน ตายลงไปนยมบาล ถ้าดีหรือชั่ว ถ้าชั่วแล้วตกนรกไป ถ้าดี ดีก็ตัดสินขึ้นสวรรค์ไป ต้องไปตัดสิน กัน แต่ถ้าคนทำคุณงามความดี มากนะ จิตตคหบดีเนี่ยรถม้ามารับเลย คนทำความดีมากไป เลย ไม่ต้องไปผ่านศาล ไม่ต้องไปผ่านนั้น แล้วเวลาคนจะเกิดเป็นมนุษย์เง ฆมอ์นั้นก็เกิดเป็น มนุษย์เลย แล้วถ้าไปนี้พูดถึงจิตที่เวียนว่ายตายเกิด แล้วเวลาเขาไป ใครจะไปตัดสินตรงไหน “อ้อ! ฆะฆมทำการุณยฆาตมาค้รับ เขาฆ่าแล้วมาอยู่นี้ค้รับ นยมบาลก็ตัดสินสิค้รับ” สัมภเวสีเง

นี่พูดถึงว่าถ้าพูดถึงความเห็นเง ว่าเขาในการกระทำของเขา เขาน่าจะไปสู่ภพภูมิที่สู่ สุคติได้ สู่สุคติเรฆมองค้เงเง เราไม่ได้มองว่าสิ่งที่เขาทำมามากน้อยค้เงเง เขาทำสิ่งใดมาบั้ง แล้ว กรรมเก่า กรรมใหม่ กรรมมันให้ผล เห็นใหม่ กรรมให้ผล แน่ขน แต่การกระทำนั้นบาป แน่ขน เพราะทำให้ตาย มีการ กระทำ มีการฆม! มันมีการฆม มันมีการกระทำ มันไม่ธรรมชาติ กรรมที่กระทำนั้นนะมีผลทั้งนั้น แน่ขน เอ้า! เดียวไปอีก ฆอหนึ่ง การุณยฆาตเหมือนกัน จบ

ถาม : เรื่อง “จะภาวนาพุทโฆค้เง”

กราบขอพระคุณสำหรับคำตอบอีกค้เงเงเง โยฆได้มีความเข้าใจจากการฟังเทศน์ ของพระอาจารย์อีกมากมาย กัณฆ์ เป็นสิบกัณฆ์แล้วค้เง แต่เป็นด้านการภาวนา จากใน เว็บไซต์นี้และได้ฟังเทศน์ล่ำสุด เรื่อง “ไม่ลวงโลก” นี้ด้วยค้เง โยฆจึงตกลงใจที่จะภาวนาพุทโฆค้เง ต้องขอพระคุณที่พระ-อาจารย์เทศน์แรงๆ ให้โยฆได้ถอนทิฐิมานะความเชื่อมั่นในตนเองและ

ความสับสนแบบงุนงงสุดขีดค่ะ โยมใช้เวลาถึง ๒ ปี ที่ตามหาว่าภาวนาแบบไหนถึงจะถูกต้อง แม้แต่พระอาจารย์จะเทศน์แรง แต่โยมก็ได้เห็นความเมตตาสงสารที่แอบซ่อนอยู่ค่ะ

กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง เขียนมาฉบับนี้ไม่ต้องอ่านออกอากาศก็ได้นะคะ

หลวงพ่ : นี่เขาเขียนมา เวลาถ้าคนเจ็บไข้ได้ป่วยไปหาหมอก็คอยากให้หมอให้ยา เวลา มันหายเจ็บแล้ว ยาก็ไม่เอาค่ะ ไม่ต้องตอบนะค่ะถ้ามันเชื่อนะ ถ้าไม่เชื่อนะต้องแรงๆ ค่ะ

ตอบ : นี่พูดถึง เห็นไหม เขาบอกว่า ให้ถอนทิฐิมานะความ เชื้อมั่นตนเองๆ ใจ แต่ ความเชื่อมั่นตนเอง เวลาเราหลงผิด เรา ไม่รู้เลยว่านี่คือความหลงตัวเอง ความเชื่อมั่นตัวเองๆ ถ้ามัน ถูกต้องดีงามก็เป็นสัมมาทิฐิไง

ความเชื่อมั่นตัวเองๆ ถ้าเป็นความผิดก็เป็นความหลงใจ เวลาความหลงเป็นมิจฉาทิฐิ แล้วเวลามิจฉาทิฐิมีความหลงไหลไปใจ ใครมาแล้วออกอ้อน ยกย่องสรรเสริญ อู้ย! ลอยฟ้า เป็น คนดี หลงไหลใจ ต้องการให้คนยกย่องสรรเสริญใจ แล้วตัวเอง ว่าตัวเองมีความสามารถใจ นั่นนี่คือความหลงใจ เวลาความ หลงนั้นเป็นความเชื่อมั่นตัวเอง

เวลามันรู้ถูกรู้ผิดขึ้นมาแล้ว เราถึงบอก ความเชื่อมั่น ตัวเองๆ ให้มันเป็น สัมมาทิฐิ ต้องมีเหตุมีผลสิ ถ้าไม่มีเหตุมีผลสิ่งนั้นเราไม่เอา ถ้าเราไม่เอาแล้วใครจะมี วิชา ไม่มีวิชาตรงนี้ ตรงที่ว่าฟังเหตุฟังผลหรือไม่ ถ้าฟังเหตุฟังผลแล้วมันเป็น ประโยชน์ขึ้นมา ประโยชน์กับใคร ประโยชน์กับจิตดวงนั้น ประโยชน์ผู้ที่ใช้ได้ประโยชน์ นี้ใจ ถ้ามันได้ประโยชน์แล้วก็จบใจ

ฉะนั้น เขาบอก “จะภาวนาพุทโธค่ะ” สาธุ ภาวนา ภาวนาสิ่งใดก็ได้ แต่ภาวนาแล้วมัน ต้องมีเหตุมีผล ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ มันต้องมีเหตุมีผล มีสิ่งที่มีความเจริญขึ้น แล้วถ้ามีเหตุ มี ผลถูกผิดมันต้องรู้ ถ้าถูกผิดต้องรู้เพราะอะไร เพราะคนที่ มันภาวนาไม่ได้คือความผิด มิจฉาทิฐิ การกระทำที่ผิดพลาด ถ้าทำให้มันถูกต้องดีงามก็ต้องเป็นศีล สมาธิ ปัญญาที่ ถูกต้อง ดีงามขึ้นมา ถ้ามันเป็นศีล สมาธิ ปัญญาที่ถูกต้องดีงามขึ้นมา มันทำมาจากอะไร ทำมา จากอะไรนั่นคือบาทฐาน นั่นอยู่ที่การ กระทำ แล้วก็จับหลักจับการกระทำนั้นพัฒนาต่อเนื่องขึ้น ไป

การภาวนาขึ้นไปก็เป็นปุณฺณ กัลยาณชน โสดาปัตติมรรค โสดาปัตติผล สกิทาคามิ มรรค สกิทาคามิผล อนาคามิมรรค อนาคามิผล อรหัตตมรรค อรหัตตผล ขึ้นไป เจริญงอกงาม ขึ้นไป ถ้าทำด้วยความเป็นสุภาพบุรุษซื่อสัตย์ ซื่อตรงต่อธรรม ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัม พุทธเจ้า มันก็เจริญงอกงามขึ้นไปตามความเป็นจริง

แต่ถ้าตามสัญญาอารมณฺ์ ตามพรรคพวก ตามกระแสสังคม ตามคนที่ชักนำ ตามคนที่ เห็นดีเห็นงาม เห็นดีเห็นงาม คือกิเลส เห็นดีเห็นงามก็พวักพวัก เห็นดีเห็นงามก็ผลประโยชน์ เห็น ดีเห็นงามก็คนกลุ่มมากโข ในโลกนี้มีคนโง่มากหรือคน ฉลาดมาก คนโง่ๆ ทั้งนั้น ไ้กลุ่มมากโง่ๆ ทั้งนั้น ไ้คนฉลาด มีอยู่ ๒ คน ไ้คนโง่ทั่วประเทศ แล้วก็เชื่อไ้คนโง่นั้นนะ นี่พูดถึงความเห็น จบ

ถาม : เรื่อง “การอุณฺยฆาตอีกล่ะ”

หลวงพ่อดีทราบข่าวที่กำลังดังและเป็นทีวีพากษ์วิจารณ์ใหม่ครับ

มีฝรั่งชาวออสเตรเลียอายุราว ๑๐๔ ปี เป็นนักวิทยาศาสตร์ ไม่ได้ป่วยเป็นโรคร้ายแรง ไม่ได้ยากจนไม่มีกินมีใช้ ไม่ได้เป็นโรคจิตซึมเศร้า เขาผ่านการทดสอบการประเมินแล้วว่าไม่มี ปัญหาด้านจิตใจใดๆ ทั้งนั้น เขาต้องการจบชีวิตลง เพราะร่างกายที่ชราทำให้เขาไม่สามารถทำ อะไรๆ ได้อย่างที่เคย แต่ เพราะกฎหมายของประเทศเขาไม่อนุญาตการุณยฆาต เขาจึง เดินทางไปสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งกฎหมายยอมรับว่าเป็นสิ่งถูกกฎหมาย และเขาก็ได้ฉีดยาให้ ตัวเองจบชีวิตได้สำเร็จแล้ว เป็นทีวีพากษ์วิจารณ์กว้างขวางมาก ในประเด็นใดไม่หมด ได้ ประเด็นใดไม่หมด สมมุติสัจจะทั้งนั้น หาที่สิ้นสุดยาก

ผมอยากให้ท่านพูดเรื่องปรมาตมสัจจะ มันคือการฆ่าตัว ไ้ใหม่ เป็นกรรมชั่วใหม่ หรือว่า เป็นสิทธิที่เราทำได้ เลือกที่จะ ตายเหมือนเราต้องการ

ตอบ : นี่คำถาม การุณยฆาตที่ ๒ การุณยฆาตที่แรกตอบไปแล้ว นี่การุณยฆาตที่ ๒ ผู้ที่ มีความสนใจ เห็นใหม่ ผู้ที่มีความสนใจ ผู้ที่มีศรัทธาความเชื่อในพระพุทฺธศาสนา เราก็มีความ เชื่อของเรา พอมีความเชื่อของเรา พอมันมีผลกระทบจากสิ่งที่สังคม เขาเชื่อถือ จากคนที่เขา กระทำ มันต่างจากความเชื่อของเราๆ ไ้

แล้วต่างจากความเชื่อของเรา เห็นไหม มันก็ย้อนกลับมาแล้ว ในโลกนี้ผู้ที่นับถือศาสนา คริสต์ศาสนาเป็นอันดับ ๑ ไซ้ไหม แล้วอิสลามเป็นอันดับ ๒ พระพุทธศาสนานี้เป็นอันดับ ๓ ถ้า พระพุทธศาสนาเป็นอันดับ ๓ ไซ้ไหม ในโลกนี้มีกี่ร้อยล้าน ที่นับถือพระพุทธศาสนา แล้วผู้นับ ถือพระพุทธศาสนาแล้วมันก็จะแยกย่อยเป็นนิกาย นิกายมหายาน มหายานเขาก็เชื่อเรื่องนั้น เหมือนกันนะ แต่ถ้าเป็นเถรวาทของเราไม่เชื่อเลย เพราะทางเถรวาทมันมาตาม พระไตรปิฎก เพราะตั้งแต่พระกัสสปะ พระอรหันต์ ๕๐๐ องค์ พระอรหันต์ทั้งหมดทำ สังคายนาล้วนแล้ว แล้วก็ลงยุติไว้ว่าเราจะไม่แก้ไข จะไม่แก้ไขต่างๆ ในคำสอน พระพุทธเจ้า เชื่อสิ่งนั้นมา

แล้วเวลามีผู้ที่ประพฤติปฏิบัติมา เราเพิ่งเกิดมาปี ๒๔๙๔ หลวงปู่มนัสนิพนพานไป ๒ ปี เรา ถึงเกิด พอเกิดแล้วเราก็กังไม่ได้ พบครูบาอาจารย์ที่ทรงคุณธรรมที่สูงส่ง แต่พอเรามาเจอมาพบ เรามาพบครูบาอาจารย์ของเราที่ท่านเป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่มนัสนิพนพานไป ๒ ปี เรา พุดถึงลูกศิษย์ หลวงปู่มนัสนิพนพานนะ เวลาฟังธรรมๆ เนี่ย มันเชื่อใจแล้วมันลงใจอย่างนี้ไง เพราะหลวงปู่มนัสนิพนพาน ท่านกว้างขวางมาก หลวงปู่มนัสนิพนพานท่านทะเล่รุปรุปรังมาก ความทะเล่รุปรุปรังเวลาศึกษาธรรมะ ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยศรัทธาความเชื่อนั้นเป็นทฤษฎี เราก็ศึกษามาเป็น แนวทาง แล้วเป็นแนวทางมาแล้ว คนที่มีการศึกษาแล้วเราจะออกไปทำงานหนึ่งๆ ทั้งนั้น มันจะ เริ่มต้นอย่างไร มันจะทำอย่างไรทั้งนั้น

นี่ก็เหมือนกัน เราก็ศึกษา เราปฏิบัติ เวลาปฏิบัติขึ้นมามันก็พยายามจัดกระบวน ความคิด จัดรูปแบบความคิด จัดขบวนความคิดให้เข้ารูปเข้ารอย แล้วพยายามทำความเข้าใจ เข้าใจเข้ามา แล้วว่ามันสงบแสนยาก พอแสนยากขึ้นมา เวลาครูบาอาจารย์ท่านพุดถึงหลวง ปู่มนัสนิพนพานๆ แล้วเวลามันปฏิบัติไป โอ้โฮ! สิ่งนี้ สิ่งนี้ที่มันจะเข้ารูปเข้ารอย เวลาเข้ารูปเข้ารอยแล้วมัน จะมาเข้าใจเรื่องอย่างนี้ไง เรื่องอย่างที่ว่านี่การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เราก็เป็นคนคนหนึ่ง ที่ เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ และพระที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบขึ้นมาก็มีมากมายมหาศาล ทำไมเขา ประพฤติปฏิบัติแล้วเขาไม่ได้มรรคได้ผล ไม่ได้มรรคได้ผลเพราะปฏิบัติไปแล้ว มันไม่เข้าสู่มรรค สู่ผลไง มันอยู่ที่อำนาจวาสนา อยู่ที่จิตนิสัย

ฉะนั้น เวลาหลวงตาท่านพุดประจำ “ถ้าใครมีอำนาจวาสนาอย่างไร ปฏิบัติไป แล้วถ้ามันได้ตามความเป็นจริงนั้น มันเป็นที่การกระทำนั้น มันมีบาทฐานอันนั้นมา ด้วย” แต่นี้ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติครูบาอาจารย์ของเราจะ ท่านก็พยายามจะมา

วางรากฐานไว้ วางรากฐานจากความจริง ดูสิ เวลาคำเทศน์ฯ เวลาคำเทศน์จากปริยัติ เห็นไหม เวลาอ่านตำรับตำรา ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดยอดมากนะ แต่เวลาเทศน์ออกไปแล้ว ผู้ฟังนะมันจิตซิดแล้วมันไม่ดูดดื่ม แต่เวลา มาฟัง เทศน์หลวงตา ฟังเทศน์ครูบาอาจารย์ของเราที่ท่าน เป็นธรรมๆ มันมีคุณธรรมออกมา ในใจใจ คำพูดเป็นจริง สัจจะความจริง คนรู้จริง คนเห็นจริง คนพูดจริง เหมือนผู้พิพากษา ผู้พิพากษาเวลาลงโทษมันมีผลจริง แต่เราอ่านฎีกาของผู้พิพากษาอ่านไปเถอะ เพราะไม่ใช่ของเรา นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเป็นจริงฯ มันเป็นจริงอย่างนั้น

นี่พูดถึงว่า “สิ่งที่ว่าโลกเขามองกันอย่างนั้น แล้วอยากเป็นปรมาตมสัจจะ นี่ถือว่าเป็นการฆ่าตัวตายหรือไม่” ทำให้ตายเนี่ยเราถือว่าใช่ การฆ่าตัวตาย จ้างเขาฆ่าก็ได้ ฆ่าเองก็ได้ อยู่ใน พระไตรปิฎกเหมือนกัน มันมีนะพระสมัยพุทธกาล มันมีสามีภรรยา อยากจะได้ภรรยาเขา ไป พรรณนาถึงความตาย ความตายจะดีอย่างนั้น ประเสริฐอย่างนั้น ตายแล้วจะได้อย่างนั้นๆ พูด ทุกวันๆ จนตัวมันฆ่าตัวตาย จนฆ่าตัวตายนะ เพราะเราไปพรรณนาถึงผลของความตายไป ตาย แล้วมันจะมีประโยชน์อย่างนั้น ได้เกิดอย่างนั้นๆ เป็นบุญกุศลอย่างนั้น

ทีนี้พอตายไปแล้วชาวบ้านเขาติเตียนกันมาก นี่อยู่ใน พระวินัย อยู่ในปาฏิโมกข์เลย สมัยพระพุทธเจ้าดำรงชีพด้วย พอชาวบ้านเขาติเตียน ติเตียนไปฟ้องพระพุทธเจ้า โอ้ย! พระพุทธเจ้านี่ นี่ไง มันถึงบอกว่าไฉกรรณีนีกรณินี่ว่าปาราชิก ๔ ฆ่าบุคคล ฆ่าคนตาย จ้างเขาฆ่า เป็นอุบายให้เขาฆ่า ฆ่าเอง หรือพรรณนาให้เขาฆ่า ปาราชิก ๔ ไปเปิดดูสิ มีพระพรรณนา ถึง ความตายไป คืออยากให้เขาฆ่าตัวตาย คือเหมือนกับฆ่าเขา ด้วยการเชิดชูการตาย พยายาม พรรณนาถึงความตายให้ประเสริฐ จนคนนั้นทำลายตัวเอง

นี่ก็เหมือนกัน นี่ไปโรงพยาบาลจ้างเขาฆ่า เหมือนกัน เพราะอะไร เพราะเวลาคนเกิด แก่ เจ็บ ตาย ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย เป็นสัจจะในพระพุทธศาสนา แล้วกรณีนี้นี้มันมี เกิดขึ้นมา อยู่แล้ว แล้วนี่เพิ่งมาเกิดขึ้นใหม่ เราพูดนี่อยู่ในพระ-ไตรปิฎกเลย พระพรรณนาถึงความตายจน เขาเห็น จนเขาเชื่อ เขาค่อยตาม แล้วเขาก็ฆ่าตัวตายจริงๆ

ไฉนนี้ก็เหมือนกัน นี่เหมือนกันแต่ว่ามันเป็นการไปจากออสเตรเลียไปสวิสฯ ไปโดย เครื่องบินเลย แล้วเอาเงินจ้างเขาให้ฉีดยาให้ตัวเองตาย เราถือว่าการทำให้ตาย เราถึงบอก ว่าอย่างทีพูดข้อที่แล้ว เวลาตายไปแล้ว เห็นไหม ผลของวิภูษะนะ หมดอายุขัยหรือไม่ ถ้าหมด

อายุขัยมันก็เป็นไปตามวิญญะ ผลของวิญญะที่เราเวียนว่ายตายเกิดในวิญญะ ผลของวิญญะ แล้วเวลาผลของวิญญะมันมีช่องว่างของมัน นั่นสัมภเวสี คำว่า “สัมภเวสี” คือไม่เสวยภพ ยังไม่เสวยภพเพราะมันมีช่องว่าง ช่องว่างเป็นสัมภเวสี แต่มันร้ายกาจตรงนี้ แต่เวลาที่มันแตกต่าง เวลา มันยาวไกลกว่าเราเยอะนัก คนตาย คนตายนี่นะ

เวลาหลวงปู่มันท่านไปเจอ เวลามาถามถึงชาวบ้าน ที่นั่น เขาบอก โอ้ย! หมู่บ้านนั้นมันหมดแล้ว เวลามันจะต่างกัน ยาวมาก แต่เวลาคนเราเหมือนปัจจุบันไง เหมือนปัจจุบัน ความคิดเป็นอย่างนี้ แต่การเสวยภพชาติต่างกันยาวไกลมาก นี่พูดถึงปรมัตตสัจจะนะ ปรมัตตสัจจะพูดถึงผลของวิญญะ แต่ปรมัตตสัจจะจะต้องทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์ มันต้องเห็นด้วยมรรคด้วยผล ใ้ฉันมันหนี มันหนีไปด้วยความมิจฉาทิฏฐิความเห็นของตนว่าไปแล้วมันจะพ้น มันก็ เหมือนคนฆ่าตัวตายนั่นแหละ ทุกข์จนทนอยู่ไม่ได้ ทำร้าย ตัวเองว่ามันจะพ้นทุกข์ กลับไปทุกข์หนักกว่าเก่า

นี่ก็เหมือนกัน คนเรามันสร้างเวรสร้างกรรมมา คนมีเวรมีกรรมอย่างใด เห็นไหม เราเผชิญกับความจริงอันนั้นจนจะหมดเวรหมดกรรม อย่างเรานี้ชี้ทุกข์ชี้ยากเลย วันไหนหมดเวรหมดกรรมมันจะเป็นเศรษฐี จากชี้ทุกข์ชี้ยากเวลาพ้นจากทุกข์จากยาก มันจะเป็นเศรษฐี จะคอยแจกทองคำแท่งเลย โห้! เรา ทำของเราไปกลัวอะไร สัพเพสตฺตา สัตว์ทั้งหลายเป็น เพื่อนเกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด ใครทำกรรมสิ่งใดจะได้รับผลกรรมสิ่งนั้น เอวัง